

VÍKENDOVÝ VÝZKUMNÝ TÁBOR POBOČKY

3. VVT VČP ČSO V ŽELEZNÝCH HORÁCH

Tak, a rok se sešel s rokem, a je zde zase víkendový výzkumný tábor Východočeské pobočky ČSO. Je čtvrteční odpoledne 6. června 1996 a dojetý předvoj výzkumníků sleduje vodní hladinu rybníku Velká Kamenice. Doba se mění a i u názvů rybníků dochází k návratu ke tradičnímu historickému pojmenování. Již se nemluví o Zadním, Velkém a Velkém kamenickém rybníku. Velká Kamenice je Velkou Kamenicí a ryb. Rohlík je opět ryb. Lohem! Ubytovací základnu letošního VVT - rekreační objekt, který nám poskytl Magistrát města Pardubic, máme za zády. Vnímáme čarokrásnou atmosféru vodního díla a glosujeme POZ víkendového výzkumného tábora, zde v Železných horách. Jen tak na okraj, jen pro osvěžení paměti - POZ = politicko-organizační zabezpečení.

»Péozetku« pojal velitel letošního VVT z hlediska terminologického velmi zšíroka. Velitel dr. František Bárta z CHKO Železné hory se rozepsal. Na nic nezapomněl! Propoziční skládáčka obsahuje i následující text: *Členové Klubu milovníků dálkových pohledů a dalších nevládních seskupení mohou plnit úkoly dle svých stanov, za předpokladu, že nebudou rušit ostatní účastníky.* Po přečtení textu se pojednou v »partičce« východočeských ornitologů, stálých účastníků VVT, probouzí z letargie tradiční maskot víkendových výzkumných táborů - **PTÁK**, tzn. »kříšťálový vejř«. Po definitivním probuzení hned »pálí« otázku.

PTÁK: *Milane, nebylo by vhodné ve stručnosti představit Klub milovníků dálkových pohledů? Co nato říkáš, jednateli KMDP?*

ČERNÝ: *PTÁKU - proč ne! Konečně se naskytá oficiální příležitost pro ozřejnění řady »literárních« prohrěšků redaktora ZPRAVODAJE VČP ČSO.*

KMDP byl založen na Vysočině dne 22. ledna 1994. Zakladateli byli tehdejší členové výboru Východočeské pobočky České společnosti ornitologické. V té době byli »Hradečáci« rozhodnutí předat vládu mladším ambiózním kolegům. Připravovaly se totiž volby nového výboru VČP ČSO. Založením KMDP však nebyl ustanovován v žádném případě stínový výbor. Měli jsme jediný cíl. Chtěli jsme se programově scházet a dělat ornitologii v duchu našich »invencí«. Ornitologii pro sebe! Do našeho záměru, ale zasáhl »osud« a členové VČP ČSO. Stalo se a řada členů KMDP se stala opětovně členy výboru VČP ČSO. A táhnou »pobočkovou káru« dál. Mají však výhodu. Od dobře informovaných kruhů, které si nepřejí být jmenovány, zjistili, že v rámci VČP ČSO aktivně pracuje stínový výbor. A ne jen jeden! A to je jen dobře. Dobře pro Východočeskou pobočku ČSO! KMDP je privátní sešlostí. S Východočeskou pobočkou ČSO by mohl mít vzdáleně společnou snad pouze jednu skutečnost? Řádní členové KMDP jsou vesměs členy ČSO a většinou i členy VČP ČSO! Ještě pár slov k mému několikanásobnému použití různosti ze života Klubu milovníků dálkových pohledů v našem pobočkovém interním periodiku ZPRAVODAJ. Tímto manýrem jsem se dlouhodobě připravoval na 3. VVT VČP ČSO v Železných horách! Věříte?

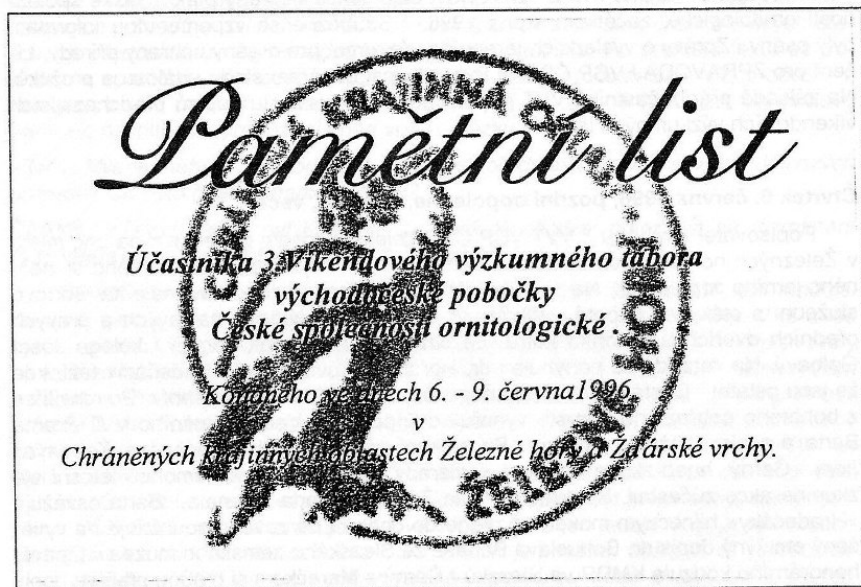
Úvodní text byl napsán již před zahájením letošního ročníku víkendového výzkumného tábora. Autor zprávy o průběhu akce měl v úmyslu ideu příspěvku prodiskutovat přímo s účastníky. Nakonec však dopadlo vše jinak, než bylo původně zamýšleno. Autor zapomněl text doma a opomněl přibalit i **PTÁKA**. Začínající skleróza byla s červenáním se přiznána. Prohrěšek byl od prvního okamžiku vstupu na základnu VVT otevřeně projednáván. Po dlouhotrvajících diskusích s účastníky 3. VVT VČP ČSO došlo ke konsensu v otázce zamýšleného krátkého líčení průběhu dlouho a pečlivě připravované výzkumné akce. Zvítězila myšlenka, že je potřeba činnost Východočeské pobočky ČSO v maximální možné míře »prodat«. V rámci České republiky. Toto měl ostatně v úmyslu i velitel VVT, když zainteresoval do propagace VČP ČSO regionální masmédiá. Tisk, rozhlas, televizi. Hodnocení průběhu VVT vznikalo průběžně po delší dobu. Z pobočkového trhovokamenického pobytu byla nejdříve sepsána informace - ČERNÝ M., 1996: **Východočeský víkendový výzkumný tábor v Železných horách**, jejíž textový obsah byl bez zásadních připomínek schválen velitelem 3. VVT VČP ČSO dne 14.6.1996 v průběhu výroční členské schůze Společnosti přátel Železných hor, konané tentokrát v Trhové Kamenici. Zde byl proveden i výběr doprovodných fotografií. Dr. Bárta, jinak dokumentarista KMDP, jich k výběru nabídl dostatek. Byly vybrány pak dvě. Nužno podotknout, že při výběru měl hlavní slovo jednatel VČP ČSO. Uvedený materiál byl pak zaslán na adresu redakce Ptáčího světa, tzn. zpravodaje sekce ochrany ptáků České společnosti ornitologické, začátkem srpna 1996.¹ Souběžně se vzpomínací informací byly psány i Zprávy o výsledcích terénního výzkumu pro orgány ochrany přírody. Líčení pro ZPRAVODAJ VČP ČSO je tedy jakýmsi doběrem sledu událostí a prožitků. Na základě přání účastníků VVT je koncipováno ve smyslu popisů předcházejících víkendových výzkumných táborů.

Čtvrtek 6. června 1996, pozdní odpoledne, navečer, večer

Popisovatel průběhu 3. VVT VČP ČSO dojel s Milošem Marečkem na ono místo v Železných horách, poblíž Trhové Kamenice, tak nějak uprostřed teplého slunečného jarního odpoledne. Na palouku před chatou jsou již zaparkovaná auta. Bártovo služební s ptáky na kapotě - třikrát výr velký (*Bubo bubo*) - na levých a pravých předních dveřích a předním kufru. Ze středních Čech pak dorazil i kolega Josef Galbavý. Na verandě se pohybuje i dr. Horák. Po uvítání se »Hradečáci« táží, kde že jsou ostatní. Dostávají stručnou odpověď: »V buši! U Mlýnského!« Po chvíli se z bohatého pobřežního porostu vynořují dvě postavy. Velitel letošního VVT Franta Bárta a s ním Vláda Lemberk. Po setkání následuje zdravice »pána Železných hor«. Černý hned zkraje omlouvá kamarády z kraje, kteří se nemohou letošní výzkumné akce zúčastnit. Konkrétně Pavla Žďárka a Karla Dohnala. Bárta osvěžuje »Hradečáky« hlineckým moken a zve je do chaty. Zde závčas poukazuje na vyvěšený omluvný dopis dr. Bohuslava Beneše ze Slezského zemského muzea v Opavě, honorárního konzula KMDP ve Slezsku. Černý s Marečkem si mohou přečíst dopis celý. Pro nečleny KMDP je určena pouze polovina textu. Franta předkládá k podpisu také Organizační řád víkendového výzkumného tábora 1996. Zároveň předává igelitovou tašku plnou materiálů o Železných horách. »Officiality« skončily a průzkumná skupina VVT se dává do práce. I v chatě se pracuje. Přítomní členové redakční rady pobočkového ornitologického sborníku PANURUS začínají diskutovat

¹ Vzpomínaný příspěvek byl redakcí PTÁČÍHO SVĚTA uveřejněn - ČERNÝ M., 1996: Východočeský víkendový výzkumný tábor v Železných horách. Ptáčí svět 3/1993: 7.

o připravovaném č. 7. Kontrolují se postavené sítě. Jde se také společně obhlédnout hladina ryb. Velká Kamenice. Rybník je letos zcela prostý racků chechtavých (*Larus ridibundus*). Negativní faktory - letošní dlouhá zima a manipulační řád na rybníku zjara - mám odepřejí možnost razantního prokroužkování zdejší populace. O Ptáku roku 1996 VČP ČSO vedeme debatu i na terase chaty. Zdá se, že to letos nebude s rackem ve východních Čechách moc slavné. Tu znenadání předjíždí před chatu vůz místopředsedy VČP ČSO. Dojel Tomáš Diviš - prezident Klubu milovníků dálkových pohledů. S manželkou Janou - s Maruškou. Po velmi chvatném přivítání se s kolegy rázně vybízí Milana s Milošem k urychlenému odjezdu do Hlineckých hor. Je potřeba odejet na skok do oblasti za Hlinsko. Odloučení od základny VVT bylo krátké. Za hodinu je auto zaparkováno pod chatou. »Cestovatelé« informují o budované stavbě na nejvyšším vrcholu Železných hor. Pešava »dostává« věž. Bárta zase vychází z keřoví a směje se. Franta nese ptáka. Úsměv předznamenává něco nevyklého. Ve skupince ornitologů roste napětí: »Co to bude?«, myslí si přítomní. Franta nabízí kroužkovatelům pytlík s ptákem. K převzetí a okroužkování. »Nádobičko pro kroužkování« má po ruce Pepa Galbavý. Také se patřičně třese. Má ho mít! Velitel VVT slavnostně předává pytlík a tryskem odbíhá do chaty. V »cuku letu« je však zpět a ponížene předává Tomovi účastnický list.

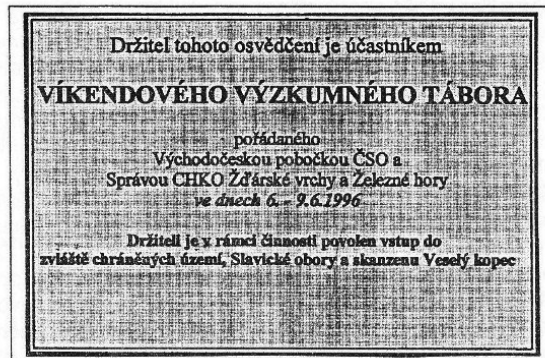
Tomáš chvíli civí na pamětní list a povídá: »Franta, tak to tu ještě nebylo!« Galbavý velice bedlivě studuje obsah pytlíku. Jako by se bál! Nebo přemýšlí o možných rošťárnách, které Východočeši rádi dělají? Asi čte ZPRAVODAJ! Touha po okroužkování opeřence však vítězí. Kroužkovatel také reaguje na velitelovu poznámku, že pytlík skrývá samičku. Galbavý se nadechuje, rovná brýle na nose a jemně pronáší: »Bando, Pavel Kverek mě před vámi varoval!« Pravou rukou rychle vjel do pytlíku.

Za okamžik ukazuje společnosti F+1K - hýla rudého (*Carpodacus erythrinus*). »Banda« se usmívá. Pepík předvádí řemeslnou zručnost s kleštěmi. Po aktu kroužkování narovná »dámě« peří. Miloš Mareček se culí a zmůže se pouze na vyřčení: »Je to paráda!« Karminová paní hýlová je vypuštěna. »Banda« zachovává vážnost. Ta netrvá dlouho. Jednohlasně zařvala: »AŤ ŽIJE KRÁL HONU!« Galbavý dopsal do notesu údaje o kroužkovanci a zvedá hlavu. Směje se. »Bando, moment!«, prohlašuje při odchodu do chaty. Za moment se vrací s objemnou kabelou. Stále se směje. Vytahuje pohárky, několik láhví. Přijel z domova připraven. Dojel si pro titul KRÁLE. Stejně jako před chvílí s kleštěmi, tak i teď velmi pečlivě připravuje »bandě« nápoj, který zove VOPR. V průběhu alchymistického obřadu dává k lepšímu »vyprávěnky« z ornitologického života. Vzpomíná na příhody prožité ve společnosti dr. Petra Macháčka. Pepa nelenil a opět odběhl do chaty. Po bleskovém návratu předkládá sešlosti VVT Macháčkovi fotografii kolihy velké (*Numenius arquatus*). Byl, jako Středočechem, na Východočechy připraven. Nad fotografií vzpomíná na okolnosti »lovu« na kolihy, tam kdesi na jižní Moravě. Rozdává skleničky s VOPREM se slovy: »Jsem rád mezi vámi, Východočechy!« Slunce zapadá nad Zeleným Táborem. Nad hřebenem Železných hor. Začíná soumrak. Velitel VVT konstatuje, že jsme pro dnešní noc kompletní. Čekat dále nebudeme a půjdeme do terénu. Černý bere magneták a troufale vyzývá »bandu« k vycházce do terénu. Chce pouštět hlasovou »lákačku« chřástalům polním (*Crex crex*). Chce také kolegům závčas ukázat část kraje malíře Františka Kavána. »Manšaft« je připraven okamžitě. Jdeme požehnanou krajinou malířů do Svobodných Hamrů. Galbavý má při pochodu hlavní slovo. Na hrázi rybníka Velká Kamenice, jehož hladina je nyní zcela prostá ptáků se vrací k letošní březnové schůzi VČP ČSO. Znovu láká Východočechy na exkurzi na Českolipsko. V otevřené krajině vábíme chřástaly. Po pár kilometrech chůze dorážíme do Svobodných Hamrů. Na návsi zastavujeme před starobytlou roubenou hospodou, Kavánův domek máje za zády. Ta je však oproti původním informacím zavřena. Nic nepomohly prosby nejvyššího přítomného funkcionáře VČP ČSO, místopředsedy Tomáše Divíše. Balancoval na kamenném sloupku plotu a prosil postavu za oknem roubenky, aby nás pustila dovnitř. »Je zavřeno! Přijďte zítra!« zněla odpověď. Černý schytává mnoho nelichotivých vět ve smyslu: »Jak jsi to jednateli prozkoumal?« Oslovený neváhá a hovoří o Kavánovi, o Macounovi. Proč jinak, když 2x. května 1996 získal od majitelky hospody jiné informace. Vedl společnost na jisto. Vyprávění se kupodivu líbí a »banda« jednateli VČP ČSO odpouští. Vracíme se zpět na základnu. Chřástaly »lákáme« dál. Pepík Galbavý během přesunu vzpomíná na Pavla Kverka. Byl u něho na školení. Slavíky modráčky středoevropské (*Luscinia sveciana cyanecula*) se chtěl na Kněžmostsku naučit! Samci chřástalů polních na »sídlítko« nereagují. Asi tady nejsou! V pohodě dorážíme na chatu. KRÁL nabízí vínečko bílé z Moravy. Středočechem zjevně podplácí Východočechy. Na terase pokračuje ornitologická debata. Bez »latiny«. Poklid částečně narušuje až před půlnocí dorazivší pár ornitologů. Po kratším hovoru s opozdílci, bloudícími po kraji pod hlineckými horami, jdeme zalehnout. Čekají nás »PERNÉ DNY«

»Bombonky« z průběhu 1. dne 3. VVT VČP ČSO - 7. červen 1996

Brzo zrána se osazenstvo chaty dělí na dvě skupiny - hlineckou a »tu od Bradla« - podél řeky Chrudimky táhnoucí. První po proudu, druhá proti proudu. Pisatel hodnocení 3. VVT VČP ČSO vede hlineckou, skupinu »od Bradla« Vláda Lemberk.

Po pořízení snímku avifauny okolí řeky Chrudimky - výchozí bod ř. km 88,7 - došli »Hlinceáci« do skanzenu Veselý Kopec zadem. S potěšením jdou na »sváču« do »Hospody Na vejměnku«. Rychle posvačí a razí dokončit práci na projektu "Avifauna skanzenu Veselý Kopec". Při terénní činnosti jsme museli odrazit atak ze strany výběrčích vstupného. Neuvědomili jsme si okamžitě, že jsme přišli zadem, tak říkajíc zadními vrátky. Měli jsme však povolení, tak domluva byla okamžitá. Zasmáli jsem se všichni.

Při odchodu ze skanzenu si Tomáš Diviš neodpustí menší extempore. Rázně vykročil ke kozímu chlívku, když v něm uviděl kozu. Šel jí podrbat na bradě! A jeho choť Jana jej následovala. »Švanda« byla převeliká. I záznamů v terénních zápisnicích bylo dostatek. Slunce páliło, bylo dusno. U vstupu do areálu skanzenu se setkáváme s dalšími účastníky VVT. Dojel Václav Koza a Martin Fejfar. Za krákání vran obecných šedých (*Corvus corone cornix*) docházíme k hospodě »U kováře Matěje«. Hospoda je uzavřena. Připravená »srandička« - **MINUTA SMÍCHU** za nepřítomného uměleckého kováře Pavla Kverka - se konat nebude. Škoda. Kupujeme alespoň »čumkartu s kovářem« a spěcháme přes Svobodné Hamry na základnu VVT.

V pokročilém odpoledni začíná na základně služba pro širokou veřejnost. Diviš, Černý, Fejfar budou podávat informace hostům, kteří nás navštíví. Velitel VVT nelenil a náš pobyt zde inzeroval v okresním tisku. Pozval obyvatele z Trhové Kamenice a okolí k nám. Trojice sloužila. Dozvěděla se také o výsledku party »od Bradla«, které se podařilo »natrapírovat« na chřástala polního na druhé straně Trhové Kamenice. Trojice pracovala, ale i jinak. Prováděla terénní pozorování v okolí základny. Prováděla »POHLEDY VŮKOL«. ² Záznamů o zde pozorovaných ptáčích

² **POHLEDY VŮKOL** - druh pohledů ze stupnice Klubu milovníků dálkových pohledů. Jsou určeny pro používání při ornitologickém pozorování v okolí sídla KMDP. Aplikují se v podobě **POHLEDŮ VŮKOL STAVENÍ**. Podle způsobu praktického nasazení jde pak o **POHLEDY VŮKOL STAVENÍ Z OKNA** nebo o **POHLEDY VŮKOL STAVENÍ V PLENĚRU**. Základní délkovou jednotkou pohledů je pak 1 vůkol, zkr. 1 vůk, 1 vůkol = 250 metrů. (Viz ČERNÝ M., 1995: Pohledy vůkol - psáno od vybírání brambor k přiletu pekasin. ALMANACH Klubu milovníků dálkových pohledů 1995. Dědová: 13-15.)

druzích přibývá. Zbytek osazenstva VVT stále obsluhuje natažené nárazové síť. Ptáci se chytají. Kroužkovatelé se činí. »Kdo bude asi dneska králem honu?«, rozzímá nahlas Tomáš.

V pozdní večeři, po shromáždění výsledků z terénní činnosti a »vytažení« sítí, se »banda« vydává na večeri, do Svobodných Hamrů. Prozaická lidská potřeba, prostý hlad žene výzkumníky vpřed. Hospoda je dnes otevřená. Jednatel VČP ČSO má vyhráno. Snad nebude kritizován. »Banda« zaujala pozici u stolu v rohu lokálu. Pod obrazovou výzdobou, pod názornými ilustrativními příklady zdejšího pobytu malíře Františka Kavána, ale i jeho chalupářského nástupce Gustava Macouna. »Banda« společně s Josefem Galbavým zasedla a čekala chvíli příštích. Objednala si. Čekala. Dosti dlouho. Dočkala se. S přibývajícím minutami však bariéra mezi hostinskou a Východočechy pozvolna roztává. Hovor u stolu, okořeněný svérázným východočeským ornitologickým humorem, paní hostinskou zaujal. Začala se našemu stolu věnovat. »Bafuňáři« se snaží získat od přítomných náměty na zlepšení činnosti Východočeské pobočky ČSO. Začal také úřadovat velitel 3. VVT VČP ČSO. Jak bývá jeho zvykem - prováděl intenzivně dokumentaci průběhu debaty. Blesk za bleskem osvětloval starobylou hospodu. Při naponínání starších: »Franto, nech toho!«, pouze odvětl: »Panáčkové, to se budete divit až to uvidíte!« Dovolil si zvěčnit i redaktora ZPRAVODAJE, jak si na kartičku zaznamenává nápisy na trámech lokálu.

Dej bůh štěstí.

Kam chodíval táta, tam i synek chvátá.

Nestarej se ženo má, kde je pivo tam jsem já.

Tato činnost se samozřejmě neobešla bez ironických poznámek. »Banda« se evidentně baví. V hovoru u dlouhého stolu převládají témata. Je probírána ornitologická témata ze všech stran. Každý vede chvíli svůj monolog. Kratší, delší. Na každého dochází řada. Zlatý hřeb večera přichází až s Milošem Marečkem. Nejdříve nás poučuje, jak se má ornitolog chovat v terénu. Jak se na parametrech vstoupit do nitra přírody.

Mareček: *Chodí se tam potichu a zadními vrátky.*

Následně šokuje celou hospodu. Začíná deklamovat jeden monolog ze slavného Rostandova veršovaného dramatu. Do úpině ztichlé hospody se line z Marečkových úst monolog z Cyrána z Bergeraku. Milošův projev je přesvědčivý. Umí! Všichni si připadají jako v Národním. Je obdivuhodné čeho je amatérský východočeský ornitolog schopen. Od časného rána je na nohou. Má za sebou pěší túru z Hlinska přes skanzem Veselý Kopec na základnu u rybníka Velká Kamenice. Po celou dobu intenzivně ornitologicky pracoval. Dále celé odpoledne obíhal natažené síťe a kroužkoval. Při herecké vystoupení přestal Diviš chroupat Tatrunku. Má hlad a v této hospodě se nevaří. Ani studenou kuchyni nevedou. Miloš stále deklamule. Paní hostinská roztává. Je naše. Miloš skončil. Ne však nadiouho. Další monolog následuje. Mareček je skvělý. Aristokrat se nezaprě. Zelený muž skončil s produkcí. Hospoda tleská. Miloš se jen usmívá. Pak náhle pronáší větu.

Mareček: *Kde jste byli, když jsem byl králem?*

Společnost hurónsky zařvala. Je to tady! Dnešní král »honu« se k titulu nakonec přihlásil sám. Ale že to trvalo! »Mazáci« VVT už byli připraveni zahájit čestný ornitologický soud. Miloš však všem »vypálil rybník«. *Carpodacus erythrinus* kroužkoval. Mimo jiné. »Karpodak« je letos základem pro udělení titulu. Miloš se zjevnou radostí titul KRÁLE HONU přijímá. Pak to přichází. Paní hostinská přináší na stůl několik talířů s krající chleba namazanými domácími husím sádlem a pokrytými silnou vrstvou cibule. Najedli jsme se všichni. I Diviš se nasýtil. Vše však jednou končí. Platíme. Loučíme se a vyrážíme tichou Vysočinou na základnu. Výzkum po pár hodinách spánku bude opět pokračovat.

»Bombonky« z průběhu 2. dne 3. VVT VČP ČSO - 8. červen 1996

V dusném ránu se účastníci rozcházejí do terénu dle dispozic velitele VVT. Přítomní z výboru VČP ČSO & další zájemci jdou opět na Veselý Kopec, na jednu z částí Souboru lidových staveb a řemesel Vysočina. Jdou terénně pracovat. Jdou opět projít celý areál - po včerejšku ornitologům již důvěrně známý. V přestávce práce, při obligátní kávě se řeč stáčí hovor na činnost VČP ČSO. Jak již mnohokrát spolustolovníci debatují o nejvhodnějším modelu činnosti - technicky a ekonomicky proveditelným - zájmového seskupení východočeských ornitologů. Náhle Tomáš Diviš oslovuje Černého: »Milane, přijede Bělka?« »Odpoledne!«, odpovídá jednatel. A když nemáme vedle sebe Toma Bělku, tak si na jeho »účet« pěkně ulevujeme. Slovně, samozřejmě. Kávu si platíme sami. Kolem stolu se vyjmenovávají známé Bělkovy aktivity v letošním roku, v mimohnízdním a hnízdním období, hovoří se o odchotech, sčítání, nálezech hnízd, pozorování. »Padají« ptáci druhy: moták pilich (*Circus cyaneus*), labuť zpěvná (*Cygnus cygnus*), racek chechtavý (*Larus ridibundus*), racek černohlavý (*Larus melanocephalus*), vodouš kropenatý (*Tringa ochropus*), orel křiklavý (*Aquila pomarina*), sokol stěhovavý (*Falco peregrinus*), husa velká (*Anser anser*) atd. U všeho byl, většinou s kolegy. Pracovní ornitologický záběr fascinující! V jednateli se okamžitě probouzí redaktor ZPRAVODAJe. »To by bylo téma! Vysčítat hodiny trávené v terénu, situační mapka, o finanční náročnosti raději nemluvit...« zasněně pronáší a vidí příspěvek před očima. Po chvíli mávne pravou rukou a povídá stolu: »To nejde otisknout. To by musel TAJNÝ materiál! Rád bych ho přečetl!« Bělkovi určitě zní ušich. »Bomba« přichází za momentíček. Co takhle Tomáši Bělkovi udělit za zásluhy titul: **ORNITOLOG VÝCHODOČESKÉ POBOČKY ČSO ROKU 1996**. Autora nápadu utajíme - slibujeme si navzájem. Pojednou »někdo« od stolu pronese: »Takový titul snad ani v pobočce není?« »Když není v pobočce, tak ho zavedu v Klubu milovníků dálkových pohledů!«, prohlašuje Tomáš Diviš, novopečený prezident KMDP, před časem ještě pouze předseda. »Milane, zapiš to!«, přikazuje redaktorovi ZPRAVODAJe. Miloš kroutí palicí jako krutihlav a povídá: »Tome, Bělka ale není členem KMDP!« Černý se jen směje a představuje si, jak by na toto zvolání reagoval, dnes zde nepřítomný, kuchař KMDP - Karel Dohnal. Ten by určitě Marečkovi odvětil: »A Miloši, vadí to!« Diviš pokračuje: *Miloši, máš pravdu! Není členem KMDP. On by totiž neudělal přijímací zkoušky! To alespoň Tomáš o sobě povídá. Miloši, je ale sympatizátorem KMDP. Ztotožňuje se plně s posláním KMDP!«* Kolektivně se stůl rozhoduje o tom, že by Bělkovi titul KRÁL HONU pro dnešní den rozhodně slušel. Kávová sedlina na dně šálků vychladla - jdeme do terénu.

Bělka dojel na základnu po poledni. Jak slíbil. Přivezl také některým přítomným-abonentům knihu, kterou hromadně zajistil, a kterou si bylo možno objednat na

březnové schůzi VČP ČSO. Dovezl knihu - HEINZEL H., FITTER R., PARSLAW J., 1995: *Birds of Britain & Europe with North Africa & the Middle East*. HarperCollins-Publishers. Kupodivu dnes není v terénním, ale chodí po louce před základnou v civilu. Jako manekýn! Jako by z oka vypadl »jednomu«, který často zdobí stránky časopisu MYSLIVOST. Rychle se snaží získat, co nejvíce informací o průběhu VVT. Po hodině pobytu dostává ukrutánský hlad. Potřebuje doplnit kalorie. Nakonec »ukecal« jednatele k doprovodu do Trhové Kamenice. Vybral si průvodce po »Vysočině«. Jednatel dává v Trhové Kamenici zastavit na náměstí. Pro dnešní pozdní pracovní oběd doporučuje navštívit Hospodu Pod škoilou.³ Bělka obědvá, Černý si povoluje jedno orosené. Obědval zde už před »hodinou«. Po ukončení Bělkova »stolování« začínají »bafuňáři« VČP ČSO rychle probírat věci, které se objevily na »úřednických« stolech. Jsou probírány i nejbávanější novinky z »branže«. Debatou se dostávají i do oblasti České společnosti ornitologické. A od ní na její, v některých okamžicích, enfant terrible, nezbedné dítě - Východočeskou pobočku ČSO. Je probírána připravenost letošní členské ornitologické exkurze do Polska, tip na Ptáka VČP ČSO na rok 1996 atd. Doba vyhrazená na pracovní oběd vypršela. Je čas k návratu na základnu VVT. Bělka pospíchá domů.

* * *

Přijeli novináři z regionálního tisku, z Novin Chrudimska. Přijeli zpodobit a fotografovat. Hostitelské úlohy se ujal velitel 3. VVT VČP ČSO. Franta Bárta hovoří plamenně. Místopředseda Východočeské pobočky ČSO vybízí jednatele: »Milane, běž Frantu zkontrolovat. Ať víme na co se máme těšit. To by mohlo být zajímavé pondělí!« Jednatel VČP ČSO respektuje příkaz funkčně nadřazeného a jde se připojit ke skupince. Novinářům je Bártou představován: »Toto je Ing. Milan Černý, jednatel Východočeské pobočky České společnosti ornitologické při Východočeském muzeu v Pardubicích!« Oficiální rozhovor je svěřil, odpovědi na otázky novinářů diplomatické. Profesionální novinářský příspěvek v regionálních Novinách Chrudimska by měl být bezproblémový.

»Doběr pralínek z bomboníery« 3. VVT VČP ČSO - 9. červen 1996

Skupinky amatérských ornitologů se navrátily z posledních výjezdů. Nastává čas úklidu chaty a okolí. Jednatel VČP ČSO vybírá poznámky od kolegů. Dává dohromady pozorování. Balí se i sítě. Účastníky víkendového ornitologického setkání čeká ještě jedna povinnost. Milá povinnost. Napsání pohlednic přátelům, kteří se nemohli sešlosti v Železných horách zúčastnit. Nepřítomného Ing. Pavla Žďárka, výkonného předsedu VČP ČSO, který toto obvykle a rád vykonává, zastupuje jednatel. Velitel 3. VVT přináší pohledy SPŽH - Společnost přátel Železných hor - pohledy s puštíkem obecným (*Strix aluco*). Černý začíná - pan dr. František Obhlídal, Ing. Pavel Žďárek, Ladislav Štancl, Jiří Prášil, ... Ruka pisatele bolí. Zbývají pouze dva. Na pohled pro dr. Jana Horu připojujeme i gratulaci k 51. narozeninám, když jsme zapomněli vloni připomenout na stránkách ZPRAVODAJe kulaté jubileum. Členové KMDP tento »renonc« napravili zde v Železných horách již v dubnu 1996 na své výkumné akci LYRURUS '96. Pisatel dopisů skučí a prohlašuje: »Už aby Žďárek měl zdravou pravou ruku. Lezení do zeří bojí!« Konečně zbývá poslední pohlednice.

³ Toto není skrytá reklama, ale pouhé konstatování situace v červnu 1996.